

Dünyayı sevme hususunda ölçümüz nedir? Müslümanların dünya ile yanlış münasebetinin faturaları ehl-i dalaletçe maalesef pahalı olarak ödetilmekte ve ısrarla gündemde tutulmaktadır. Detaylı izah eder misiniz?

Allah Resulü (asm.) **“Dünya ahiretin tarlasıdır.”**(1) buyuruyor.

Her çiftçi tarlasını sever ve yine her çiftçi tarlasının daha fazla mahsul vermesini ister.

Keza, her çiftçi tarlanın zevk ve safa yeri değil, çalışma ve yorulma yeri olduğunun şuurundadır.

Dünya tarla olduğuna göre, bu **tarlaya ne ektiğimiz** sorusu akla geliyor. Bu sorunun cevabı Üstad'ın şu cümlesinde açıkça beyan edilmiş:

“Kayyûm-u Bâkî olan Zât-ı Zülcelâle verilen ve Onun yolunda sarf edilen şu ömr-ü zâil, bâkîye inkılâb eder, bâkî meyveler verir. O vakit ömür dakikaları, âdeta tohumlar, çekirdekler hükmünde, zâhiren fena bulur, çürür; fakat âlem-i bekâda saadet çiçekleri açarlar ve sümbüllenirler. ...”(2)

Demek ki, dünya tarlasına zaman ekilmektedir. Ömrümüzün her dakikası bir tohum gibidir. Bu tohumlar için üç yol vardır: Rıza dairesinde harcanırlarsa cennet meyveleri verirler. Haram toprağına atılırlarsa cehennem mahsulü yetiştirirler. Malayani dediğimiz boş şeylere harcanırlarsa israf edilmiş olurlar. İsrâf ise kârdan zarar etmek demektir. Yani o dakikalar hak yolda harcansalardı kâr getireceklerdi, boşuna harcadıklarında o kârlardan mahrumiyeti netice verirler.

İslâm dini, insan hayatının bütün faaliyet sahalarına dair hükümler getirmiştir. Bunun için, bir Müslüman'ın dünyevî işleri de o emirlere uymaları halinde ibadet olmaktadır.

Mesela, ticaret yapan bir insanın niyeti kendine ve aile fertlerine helal lokma yedirmek, başkalarına yük olmamak, kazancının zekâtını vererek İslam'ın büyük bir şartını yerine getirmek, gelirleriyle hayır yaparak sevap kazanmak olduğu takdirde ticarete geçen bütün dakikaları birer cennet çekirdeği olur.

Üstat Hazretlerinden müjdeli bir hakikat dersi:

“Namaz kılanın diğer mübah dünyevî amelleri, güzel bir niyet ile ibadet hükmünü alır.”(3)

Mesela, sabah namazına kalkma niyetiyle yatan bir insanın bütün uykusu ibadettir. Yeme ve içmesini sünnete uygun olarak yapan bir müminin yemesi de içmesi de ibadet hükmündedir.

Müslümanların tevekkül ederek dünyaya önem vermedikleri için geri kaldıkları yönünde, bazı şer odaklarınca yapılan propagandalarının hakikatle hiçbir ilgisi yoktur, demagojiden başka bir şey değildir.

Önce konuyu tarih açısından değerlendirelim. Tarih, İslâm devletlerinin bin yıllık dünya hakimiyetinden sonra son yüzyıl içerisinde bir gerileme dönemi yaşandığını, son kale olan Anadolu’da bile düşman hakimiyetinin bir süre hüküm sürdüğünü kaydediyor.

Yıkılmaya yüz tutmuş Osmanlıya ve henüz yeni kurulan Cumhuriyet hükümetine karşı iki ayrı plan birden sergileniyordu:

Birincisi: Bir taraftan din adamlarına baskı yapılıyor ve onların halk üzerindeki etkinlikleri zaafa uğratılmak isteniyordu. Bu cümleden olarak yüz otuz kadar büyük âlim Mısır’a göç etmiş, bir kısmının ise şapka isyanı bahanesiyle hayatlarına son verilmişti.

İkinci planda, dinî yönden sahipsiz kalan halkın içerisine hurafeler sokuluyor; özellikle tevekkül konusu yanlış işlenerek insanlar tembelleğe sevk ediliyordu. Bu planı sergileyenler bir taraftan da bu yanlış tevekkül anlayışını İslâm’a mal ederek Müslümanlık aleyhine yayınlar yapıyorlardı.

Böylece özellikle okumuş kesimin mazi ile bağları koparılıyor, Avrupa Kültürünün hâkim olduğu bir toplumun inşasına çalışılıyordu.

Üstadımız Bediüzzaman Hazretlerinin şu çok önemli tesbitini burada nakletmek isteriz:

“Hem tarih şahittir ki: Ehl-i İslâm, ne vakit dinine tam temessül etmiş ise, o zamâna nispeten terakki etmiş. Ne vakit salâbeti terk etmişse, tedenni etmiş, Hristiyanlık ise bilâkistir. Bu da mühim bir fark-ı esasiden neşet etmiş.”(4)

Bu çok önemli tesbite göre, İslam'ın bizi geri bıraktığını iddia eden kasıtlı çevrelerin şunu ispat etmeleri gerekiyor:

a. İslâm'ın bütün müesseseleriyle yaşandığı dönemlerde İslâm ülkeleri iktisaden geri kalmışlardır. Endülüs Emevi Devleti, Selçuklular ve Osmanlı Devleti bütün cihana medeniyet ve bilim dersi vermeleriyle bu tezi çürütmüş bulunuyor.

b. İslam'ın yaşanmasından tavizler verildiği hatta yaşanmasının yasak olduğu dönemlerde, İslam devletleri terakki etmişlerdir. Son yüz yıllık tarihimiz de bu tezin aksini ispat etmektedir.

Rabbimize hadsiz şükrolsun ki, memleketimizde maddî ve manevî terakkinin birlikte yürütülmesiyle hem dinine bağlı, hem de kendi sahasında ehliyetli bilim adamlarımız ve yine sahalarında üstün başarılar elde eden ticaret erbabımız her geçen gün artmaktadır. Bunun neticesi olarak düşmanlarımızın bütün tezleri çürüyecek ve Üstadımızın müjdesiyle **“Şu istikbal “inkılabı” içinde en yüksek gür sadâ, İslâm'ın sadâsı olacaktır.”**

Dipnotlar:

(1) bk. *Acîûnî, Keşfu'l-Hafa, 1/412.*

(2) bk. [Sözler, Altıncı Söz.](#)

(3) bk. [age., Dördüncü Söz.](#)

(4) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Yedinci Kısım.](#)